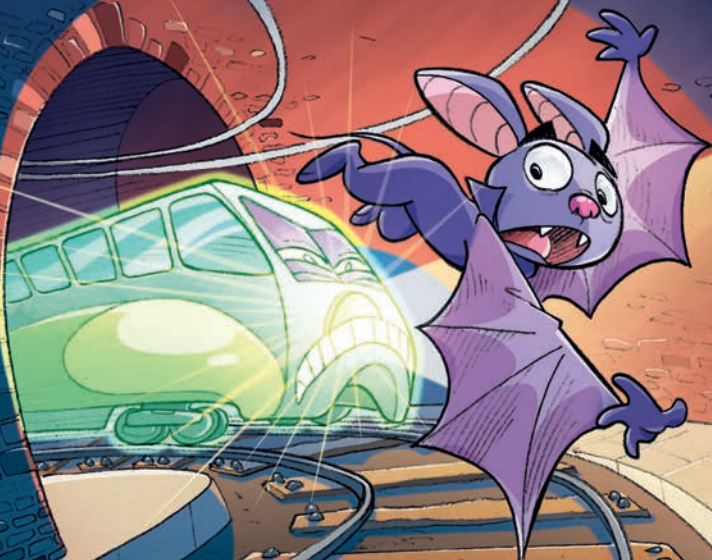

BAT PAT

EL METRO FANTASMA

Estrella Polar

**RIU I
TREMOLA!**

BAT PAT

EL METRO FANTASMA

Text a cura de Roberto Pavanello

Estrella Polar

Estrella Polar
Collecció: Bat Pat

Projecte editorial de Marcella Drago i Chiara Fiengo
Projecte gràfic de Laura Zuccotti
Realització editorial d'Atlantya Dreamfarm s.r.l.
Il·lustracions de Blasco Pisapia (disseny) i Pamela Brughera (color)

Títol original: *Il metrò fantasma*
Traducció de David Nel·lo

© 2015, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori, Via Mondadori 1,
20090 Segrate, Itàlia

© del text: Roberto Pavanello

www.batpat.it

International Rights © Atlantya, S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà,
Itàlia foreignrights@atlantya.it

www.atlantya.com

© 2016, d'aquesta edició: Grup Editorial 62, s.l.u., Estrella Polar,
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.batpat.cat

Primera edició: març del 2016

Fotocomposició: Víctor Igual S.L.

Dipòsit legal: B. 1.417-2016

ISBN: 978-84-16520-51-0

El nom de Bat Pat i tots els personatges i detalls que hi estan relacionats, copyright d'Edizioni Piemme S.p.A., són llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. en la seva versió original. Les seves traduccions o adaptacions són propietat d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre ni el recull en un sistema informàtic, ni la transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per registre o per altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright. La infracció dels drets esmentats pot constituir un delicte contra la propietat intel·lectual (art. 270 i següents del Codi Penal). Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats

ÍNDEX

1. Jo també sóc un Silver!	11
2. Un sí (poc) convençut	19
3. Quina foscor!	25
4. Històries de fantasmes	31
5. Bona feina, xavals!	37
6. Sempre present!	43
7. Viatgers, al tren!	49
8. Camises hawaianes	55
9. Roda el món i torna al Born!	61
10. L'home emmascarat	67
11. Sorpreses i... traïcions!	73
12. Obriu la porta!	79
13. Ratpenats grassos i lents	85
14. La fi d'una llegenda	91
15. Primer premi!	99

1

JO TAMBÉ SÓC UN SILVER!

oncs això, es parlava de com dividir per tres. M'explico millor: fins aleshores, el que sempre havia empès els germans Silver a allunyar-se de casa havia estat un únic motiu: anar a visitar un parent o a veure un lloc, un misteri per descobrir...

Però aquesta vegada, per una curiosa coincidència, tots tres volien anar al mateix indret i al mateix moment, però per tres motius completament diferents. Motius que van emergir aquell vespre a l'hora de sopar, davant de tota la família.

El primer que va parlar va ser el Martin:

—Aquest cap de setmana, a Londres jugaran els més grans mestres d'escacs de tots els temps: el rus Skapsij i l'americà Frischer, actual campió mundial. L'escola oferia una entrada a qui hagués guanyat el torneig d'escacs anual i jo... bé... era el guanyador!

—Enhorabona, fill meu! —va dir entusiasmat el senyor Silver—. Per desgràcia, jo he de marxar per coses de la feina, aquest cap de setmana, però ta mare t'hi podrà acompanyar. Oi, Elisabeth?

Abans que la senyora Silver pogués respondre, la Rebecca va haver de

ficar-hi cullerada i va començar a brandar una altra entrada que tenia a la mà mentre deia:

—Coincidències de la vida! Jo estava a punt de demanar-vos si em podíeu acompanyar a Londres aquest dissabte i diumenge, perquè l'escola ha premiat la millor recerca sobre serps, és a dir, la meva, amb una entrada gratuïta a la Mostra de Rèptils de Londres. Fa molt de temps que hi vull anar! Sabeu que és la més antiga del món?

—Dos ocells d'un sol tret! —va aprovar satisfet el senyor Silver—. Què et sembla, bonica?

La senyora Silver va intentar respondre per segona vegada, però aquest cop va ser el Leo el que la va interrompre:

—Deus voler dir tres ocellets d'un sol tret! Aquests dies se celebra a Londres la ICE Totally Gaming, la fira internacional de videojocs. Fa

anys que hi vull anar i fins ara no ho he aconseguit mai. Seria l'ocasió ideal, oi? El Martin i la Rebecca es podrien dedicar a les seves passions avorridíssimes i jo m'ho passaria bomba! És així o no?

—És així, més o menys, fill meu, però no sé pas si la vostra mare es veu amb cor de dur-vos tota sola a Londres, i, a més, a llocs tan diferents...

—Vet aquí! —va saltar al final la senyora Silver, com una olla de pressió mal tancada—. T’has descuidat, maridet meu, que aquest cap de setmana m’havies promès que repararies la caldera! I ara, a sobre de dir-me que no hi seràs, m’encolomes els tres fills perquè els porti per tot Londres, amunt i avall, jo sola! Ni ho somiïs!

Es va fer un silenci més aviat tens a la cuina.

El senyor Silver, però, va reprendre com si res:

—Tens tota la raó del món, si no hagués de marxar per qüestions de feina tot seria molt més fàcil. Jo vindria amb vosaltres i tot estaria arreglat. Oi, estimada? Però ara que hi penso... com es deia la ciutat on havia d'anar? Em penso que començava amb una ela... sí... era una cosa com Land... Lend... ho tinc a la punta de la llengua! Londres! La ciutat on he d'anar es diu Londres! Puc ser d'utilitat a algú?

—De debò que has d'anar a Londres? —va dir la senyora Silver, incrèdula, mentre el seu marit es petava de riure i els germans Silver saltaven i botaven molt excitats mentre cridaven alhora: «Tots cap a Londres, vinga, som-hi tots, cap a Londres!».

Jo estava content per ells, però hi havia alguna cosa que no em quadrava. I va ser la senyora Silver la que me la va recordar:

—Un moment! Serem dos contra tres, George, sense comptar les vegades que em deixaràs

sola. No funcionarà. Si no és que...

—Si no és que què...?

—van repetir els altres quatre.

—Si no és que vingui el meu ajudant de confiança! —va somriure mentre em mirava a mi, que estava tot trist penjat al llum de cap per avall.

—Això no cal ni dir-ho!

—va respondre el senyor Silver tot acariciant-me el capet—. Si la família Silver va a Londres, vol dir tota la família Silver, amb ratpenats inclosos!

